

B advent 1
Pop up
3 december 2023

Eerste lezing:

P. Inleiding:

In deze adventstijd kijken we uit naar Kerstmis, naar de geboorte van een kind dat ons de weg zal wijzen naar een nieuwe toekomst.

Onze wereld heeft er zo een nood aan.

Eeuwen geleden was men er zich ook al van bewust dat wij, mensen, niet altijd de juiste weg inslaan, niet altijd kiezen voor waar het echt op aankomt.

Laat ons luisteren hoe de profeet Jesaja het liet klinken:

L. Uit de profeet Jesaja:

Ben jij er nog, God?

Ben je niet ontmoedigd door wat wij van jouw wereld aan het maken zijn?

Durf je nog te kijken naar wat hier op onze aarde allemaal gebeurt?

Denk je niet: die kennen mij niet meer, die hebben geen weet meer van de mooie droom die ik in hun hart heb geplant?

Wij hebben nochtans altijd kunnen weten dat jij het beste met ons voor hebt, dat jij ons niet in de steek wilt laten, vroeger niet en ook nu niet.

Laat je dan ook kennen, God,

geef moed en vertrouwen aan allen die zich inzetten voor meer vrede, gerechtigheid en liefde.

Dat zij de hand reiken naar elkaar, maar ook naar hen die het moeilijk hebben.

Want de naam, waarmee we jou hebben leren kennen, is toch 'ik zal er zijn'.

Meer dan wie ook neem jij het voor ons op.

Maar wij, jouw mensen, hebben jouw weg verlaten.

Jij moet erg ontgoocheld zijn in ons.

Want ja, we hebben verkeerd gedaan.

En toch.

Toch ben jij vast besloten ons te redden.

Zelfs als er niemand meer is die jouw naam nog aanroept,

als niemand nog de moed heeft om op jou te steunen,

toch, Heer God, blijf jij onze vader.

Want allen zijn wij het werk van jouw hand.

Wij zijn de klei, maar Jij bent de boetseerder.

Evangelie:

P. Inleiding:

Ja, God, jij komt naar ons toe.

Maar altijd kom je incognito. Nooit rechtstreeks.

Je komt naar ons in mensen, wiens ogen zeggen: 'help mij, neem het voor mij op.'

Het komt er voor ons dan op aan niet de andere kant op te kijken.

Hij die jouw zoon mocht genoemd worden, wiens geboorte we met Kerstmis zullen

gedenken, heeft ons op onvergetelijke wijze laten zien welke wonderlijke dingen er mogelijk worden als we elkaar met liefdevolle aandacht nabij willen zijn.
Zo staat van hem neergeschreven:

Diaken: In het evangelie, dat Marcus schreef, zegt Jezus:

'Mensen, gebruik jullie ogen.
Kijk om jullie heen om te zien wanneer God jullie nodig heeft.
Je weet nooit wanneer dat zal zijn.

Het is als met iemand die in het buitenland is,
en de zorg voor zijn huis heeft overgelaten aan zijn personeel.
Ieder heeft een eigen taak gekregen,
en er is ook iemand die op de uitkijk moet staan.
Niemand weet immers wanneer de heer juist terugkomt,
's avonds laat of midden in de nacht
of bij het kraaien van de haan
of bij het eerste ochtendlicht.
Het komt er dus op aan dat ze alert blijven,
dat hij hen niet in slaap vindt.

Welnu, zegt Jezus, zo zeg Ik het tot jullie,
zo zeg Ik het tegen iedereen:
hou jullie ogen open.'

Homilie

Z en B,

Honderd jaar geleden was in Laken een heel enthousiaste onderpastoor aan het werk. Zijn naam was Jozef Cardijn.

Als kind van een kolenhandelaar had hij gemerkt hoeveel mensen toen in schrijnende armoede leefden, zodat ze zelfs geen zak kolen konden betalen.

Hij merkte ook dat kinderen uit arbeidersgezinnen al heel jong naar de fabriek moesten om wat geld in het laatje te brengen voor het gezin.

Hij zag dat, en trok het zich aan. Hij wilde er iets aan doen.

En hij nam het initiatief om op zondag jongeren samen te brengen, voor gezonde ontspanning, maar ook om deel te nemen aan gesprekken, waarin ze leerden opkomen voor zichzelf en hun vrienden.

Dit lukte zodanig dat daaruit een wereldwijde organisatie is gegroeid, de 'Katholieke Arbeiders Jeugd', afgekort KAJ, maar vooral gekend als de kajottersbeweging.

In zoveel landen werden jongeren uit de arbeidersmiddens verenigd, gevormd en bezielde om hun verantwoordelijkheid op te nemen in de samenleving.

Uit die jongeren zijn talrijke christelijk bewogen politici gegroeid, die zijn doorgestoten tot de hoogste posten in parlementen en regeringen, maar die daar niet vergaten waar hun herkomst lag, en voor wie ze het deden.

Van Cardijn, die ook van de paus erkenning kreeg en 60 jaar geleden, toen hij al 83

jaar oud was, nog de titel van kardinaal kreeg, is vooral de methodiek bekend die hij zijn kajotters meegaf.

Ze is heel eenvoudig, maar ontzettend krachtig, en bestaat slechts uit drie woorden: zien – oordelen – handelen.

‘Eerst moet je’ zegde Cardijn ‘Goed kijken naar de mensen, en zien waar ze het moeilijk mee hebben. Dan moet je je tijd nemen om na te denken hoe je hen helpen kunt. En dan moet je dat tenslotte ook doen.’

We willen ons in deze advent op kerstmis voorbereiden, week na week, met diezelfde stappen: eerst zien, dan oordelen, en tenslotte mekaar bemoedigen om in actie te komen.

Advent is de tijd van solidariteit met de armen en de noodlijdenden in onze samenleving.

En om goed te weten om wie het gaat, en wat de noden zijn hebben we vandaag de eerste stap gezet: de stap van het ‘zien’.

We hebben onze bril opgezet en ons in zes werkwinkels gefocust op telkens een andere groep van mensen, die onze steun verdient.

We hebben het gehad over mensen op zoek naar een dak boven hun hoofd, mensen in rouw, mensen in armoede, en vooral ook kinderen in armoede en mensen op de vlucht. En we hebben ons ook laten bemoedigen door een getuigenis van mensen, die het goed hebben, maar toch hun tijd en aandacht geven aan wie in nood zijn.

We leven in een van de welvarendste landen van de wereld, en toch hebben we kunnen zien dat er ook hier nog al te veel mensen het moeilijk hebben.

Ik wil eindigen met een joods verhaal. Het gaat over een leraar, een rabbi, die aan zijn leerlingen vroeg: ‘Hoe kun je weten dat de nacht voorbij is, en de dag is aangebroken?’

Een leerling antwoordde: ‘Als je vanop afstand een hond van een schaap kunt onderscheiden.’

‘Nee,’ antwoordde de rabbi.

Een ander probeerde: ‘Als je een vijgenboom en een wijnstok uit elkaar kunt halen?’

Weer antwoordde de rabbi: ‘Nee.’

‘Wat dan wel vroegen?’ vroegen ze.

En de rabbi antwoordde: ‘Als je je medemens in de ogen kijkt, en er je broer in herkent, dan is het licht doorgebroken, dan is de nacht voorbij.’

In onze wereld – we hebben het gezien - is er veel duisternis, is het nacht. Moge het licht dat we vandaag hebben aangestoken, week na week sterker worden, zodat we op kerstmis mogen zeggen: een nieuwe tijd is aangebroken, we hebben in de ogen van onze medemens gekeken, en we hebben er onze broers en zussen in herkend.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

